

Udgifter anføres under Cap. I., bestemt for Indtægter, og Indtægter under Cap. II., bestemt for Udgifter. Grundlovens § 52 bestemmer, „at Finantsloven skal indeholde et Overflag over Statens Indtægter og Udgifter“. Inddelingen i 2 Capitler har aabenbart sin Oprindelse herfra, og Rigsdagen har stadig arbejdet hen til at ordne Posteringen saaledes, at Hensigten med de tvende Capitler og med den i hver af dem optagne første Paragraph opnaaedes, at det kom Sandheden saa nær som muligt, naar det i § 1 hedder: „I Finantsaaret . . . be- regnes Kongerigets Indtægter til . . .“ og i Cap. II. § 6 hedder: „I Finantsaaret . . . bevilges til Udgift for Kongeriget . . . etc.“

Mindretallet anseer det ikke alene at stemme med Grundlovens Ord, men ogsaa i og for sig at være nyttigt at samle saamange af Indtægterne som muligt under een Oversigt, medens alle Udgifterne samles under den anden, for saaledes at lette Overblikket af disse tvende saa vigtige Størrelser, der i deres Modsetning viser Midler og Formaal i deres Sum, det laveste Maal for de betydelige Omsetninger, hele Statslivet medfører. Ved at skjule Ud- gifter blandt Indtægterne og omvendt bringer man den hele Omsetning til at synes langt mindre, end den virkelig er, afdrages Blikket fra Hæelheden, forbydes og forvilles det i Enkelt- hederne. Idet Mindretallet ved sit Forslag saaledes har søgt, følgende Grundloven og den længe betraadte Bei, stedse at nærme sig Sandheden i Fremstillingen, har det tillige søgt at samle de eensartede Gjenstande saameget, som den bestaaende Inddeling af Bestyrelsen tillader det, idet det har stræbt at hense på hver Sag til den Green, hvorunder den forvaltes.

Paa det som Exempel fremlagte Schema for Indtægtsfiden har Mindretallet ved første Paragraphs Affattelse søgt at antyde, at ligesom de andre Paragrapher hense på de omfattede Gjenstande til visse angivne Ministerier, hvorigjennem de skulle tilveiebringes, saaledes hen- føres Indtægten som saadan, saavel i sin Hæelhed som i Enkelthederne, til Finantsbestyrelsen. Man seer heraf, med Lethed, under hvilke Ministerier de Midler maae søges, som afsenhettes for Indtægters Tilveiebringelse, paa samme Maade, som allerede nu Midlerne til overor- dentlige Statsudgifter paa Indtægtsfiden ere anviste, ikke alene til visse Formaal, men tillige til visse Ministerier. Det maa nemlig ansees for saare vigtigt at gjøre det ret klart, at Fi- nantsbestyrelsen holder al Indtægt i sin Haand, hvor og naar den saa end kommer frem, og til hver Tid har Ret til at holde Maade med dens Anvendelse.

I Henseld til disse Anskuelser fremsætter Mindretallet nedenstaaende Forslag til Ind- retning af Finantslovens Indtægtsfide, Cap. I., hvoraf da af sig selv ville følge de nødvendige Forandringer ved Cap. II., som indeholder Udgifterne.

Bliren-Finecke.

Fonnesbech,

A. Hage.

S. Hage.

Deputerede.

Høgsbro.

H. H. Røyer,

H. M. Peterfen.

C. B. Rimestad.

Secretair.

Thune.

Tscherning,

Winther.

Formand.